

РЕШЕНИЕ

№ 6487

гр. София, 08.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 02.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **7016** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на Р. Д. М. чрез адв. Д. Г. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-003910 /21.06.2021г. по чл.171, т.2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от полицейски инспектор Р. Б. Н. в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която е прекратена регистрацията на пътно превозно средство (ППС) за срок от шест месеца. С доводи за липса на мотиви, материална незаконосъобразност, допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и несъобразяване с целта на закона, жалбоподателят моли съда за отмяна на оспорената заповед.
В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа жалбата. Претендира присъждане на сторените по делото съдебни разноски съгласно представен списък.
Ответникът – полицейски инспектор Р. Б. Н. в отдел „Пътна полиция“ при СДВР – редовно уведомен, не се представлява, не изразява становище по жалбата.
Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:
На 13.06.2021г. е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ на Д. М., живущ в [населено място], затова, че на 12.06.2021г. в [населено място], [улица]управлява МПС – лек автомобил Т. Я. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Р. Д. М. след употреба на алкохол – изпробван с техническо средство

Дрегер 7510, отчел 0.61 промила алкохол – административно нарушение на чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП; и затова, че на 12.06.2021г. в [населено място], [улица]управлява МПС – лек автомобил Т. Я. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Р. Д. М. със свидетелство за управление, невалидно за територията на РБългария, защото не е придружено с легализиран превод на български език – административно нарушение на чл.161 т.3 от ЗДвП.

С оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-003910 /21.06.2021г. по чл.171, т.2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от полицейски инспектор Р. Б. Н. в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, е наложена на Р. Д. М. принудителна административна мярка по чл.171, т.2А от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на МПС – лек автомобил Т. Я. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Р. Д. М. за срок от 6 месеца, като са отнети 2 броя рег. табели с рег. [рег.номер на МПС] . Административният орган е мотивирал прилагането на оспорената ПАМ с извършено от Д. М. административно нарушение на чл.161 т.3 от ЗДвП, а жалбоподателката е предоставила собственото си МПС на лице със свидетелство за управление, невалидно за територията на РБългария, защото не е придружено с легализиран превод на български език.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатира и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Оспорената заповед е необоснована - отменителното основание по чл.146, т.4 от АПК

Съгласно разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Случаите, когато могат да се прилагат принудителни административни мерки, техният вид, органите, които ги прилагат, и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон или указ -чл. 23 от ЗАНН.

Съгласно чл. 171, ал.1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: като в т.2а от същия закон е визирана хипотезата на прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по

съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

В конкретния случай като основание за издаване на процесната заповед е посочено, че лекият автомобил на жалбоподателката е управляван от лице със свидетелство за управление, което не е валидно за територията на РБългария, защото не е придружено с легализиран превод на български език

Тълкуването на фактите, послужили като основание на административния орган да приложи ПАМ, налагат извода, че те не описват нито една от хипотезите на чл. 171, ал.1, т.2а от ЗДвП лицето да е собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от : неспособен водач, или, който да не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс.

Съдът намира, че при постановяване на обжалваната заповед административният орган не си е изяснил всички факти и обстоятелства, които са от значение за случая, което съставлява нарушение на чл.35 от АПК. В административната преписка липсва копие от свидетелството за управление на водача, не става ясно гражданин на коя държава е това лице. Съгласно чл.161 от ЗДвП свидетелство за управление на моторно превозно средство, издадено в друга държава, е валидно на територията на Република България за категорията, за която е издадено, в следните случаи: 1. държавата, в която е издадено, е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията; 2. държавата, в която е издадено, е договаряща страна по Споразумението между страните по С. договор относно статута на техните въоръжени сили при условията на чл. IV, буква "а" от него; 3. свидетелството е придружено от легализиран превод на български език; 4. свидетелството е международно и отговаря на изискванията на приложение № 7 към Конвенцията за движението по пътищата; 5. свидетелството е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария.

Не става ясно водача има ли валидно СУМПС и само не представя неговия легализиран превод на български език или изобщо липсва такава. Възниква и въпросът следва ли трето лице да бъде адресат на ПАМ за непредставяне на легализиран превод от СУМПС.

Ето защо, липсва правно основание за приложението на разпоредбата на чл. 171, т.2а б.а от ЗДвП. Това обуславя и извода на съда за отмяна на оспорената заповед като материално незаконосъобразна.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал.1 от АПК, в полза на жалбоподателя следва да се присъдят поисканите и действително извършени разноски за производството, платими от ответника. Същите възлизат в размер на 310 лева, от които 300 лева – заплатено адвокатско възнаграждение за един адвокат, съгласно договор за правна защита и съдействие и 10 лева – внесена държавна такса.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-003910 /21.06.2021г. по чл.171, т.2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от полицейски инспектор Р. Б. Н. в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която е прекратена регистрацията на пътно превозно средство - лек автомобил Т. Я. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Р. Д. М. за срок от шест месеца.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Р. Д. М., ЕГН [ЕГН] разноски по делото в размер на 310 (триста и десет) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: